Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 205 (1705) ♦ Четвер, 30 жовтня 1997 року ♦ Ціна договірна

Світло, тепло і вода в руках чиновника

Кабінет міністрів України надав право визначати розміри оплати населенням фактичної вартості комунальних послуг і терміни їх введення місцевим адміністраціям. Як зазначається в постанові № 1168 «Про вдосконалення системи державного регулювання тарифів на житлово-комунальні послуги», в разі збереження різниці між фактичною вартістю послуг і оплатою їх населенням, обсяг коштів на покриття цієї різниці визначається, виходячи з можливостей місцевих бюджетів. При цьому подається обгрунтована інформація міністерствам економіки і фінансів, — повідомляє Інтерфакс-Україна.

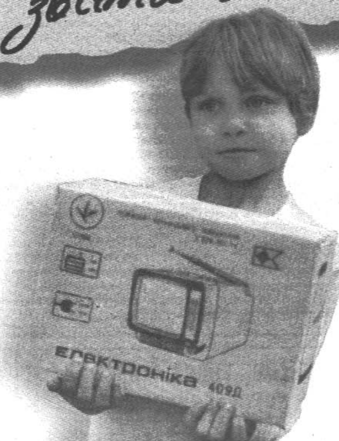
(Закінчення на 2-й стор.).

Головне - стабільність грошової одиниці

Захищеність центрального банку від надмірного втручання виконавчої та законодавчої влади у проведення монетарної політики є однією з головних передумов економічного розвитку. Таку думку під час зустрічі з Головою Верховної Ради України Олександром Морозом висловив голова центрального банку Канади Гордон Г. Тіссен. Крім того, сам факт, що центральний банк країни має змогу проводити незалежну монетарну політику, сприяє зростанню внутрішніх і зовнішніх інвестицій, бо інвестори мають більше певності, що їхні вклади буде збережено. Г. Тіссен відзначив: найліпше, що НБУ може зробити для виробників, це підтримувати стабільність грошової одиниці та невисокий рівень інфляції. А загалом голова банку Канади дав високу оцінку проектові закону «Про Національний банк України», прийнятому Верховною Радою в першому читанні, підкресливши, що цілковито підтримує його положення.

"Десь тут живе подоляночка..."

Приємно знати, що хтось, біганочи до бабусі по молоко, щовечора читає там твою газету. Саме так і познайомилася Оля Качан з «Голосом України». Пригадуєте нинішнє літо і наш конкурс відгуків на «Роксолану»? Лист Олі з Малих Мацевичів зворушив тоді багатьох читачів. Оля писала: живу-господарюю сама з малою сестричкою, а Роксолані не заздрю, бо її щастя заслужене, чого ж заздрити? Сестри отримали премію від «Голосу України» і приз нашої читацької лотереї — телевізор «Електроніка» хмельницького виробництва. Ми з власкором «ГУ» на Поділлі Михайлом Василашком завезли подарунок за призначенням. Чому дівчата живуть лиш удвох?

(Закінчення на 4-й стор.).

З тіні вийшли 2,4 мільярда гривень

За дев'ять місяців цього року працівниками Державної податкової адміністрації (до речі, їй саме сповнюється рік) мобілізовано в бюджет майже 18 мільярдів гривень. Тобто на 2,4 мільярда більше, ніж за відповідний період минулого року.

Без перебільшення можна сказати, що ці 2,4 мільярда гривень вилучено з тіньового сектора економіки, де за цей час податківці виявили близько 21 тисячі фіктивних фірм, 70 підпільних виробництв лікеро-горілчаних виробів, сотні афер у зовнішньоторговельній діяльності. Цієї суми вистачило б профінансувати, згідно з бюджетом на 1997 рік, охорону здоров'я, культуру та освіту.

Докладніше про це та інше — в інтерв'ю голови ДПА Миколи Азарова.

Читайте на 4-й стор.

Іранському небу — українські літаки

Реалізація українсько-іранського контракту на поставку літаків Ан-74 на замовлення Міністерства оборони Ірану йде згідно з графіком. Черговий, шостий літак поставлять замовникові у грудні цього року — відповідно до умов контракту.

Виконавцем замовлення загальною вартістю більш як 130 млн. доларів виступає Харківський авіазавод (ХДАПП). Згідно з укладеним 1995 року дворічним контрактом, українська сторона має поставити іранському партнерові 12 літаків Ан-74Т-200 і Ан-74ТК-200.

До кінця цього року заплановано також завершити підготовку іранських льотних екіпажів.

Порадитися з юристом ніколи не завадить
А передплатити «Голос України» — тим паче

Ще один крок до своїх читачів — нинішніх і майбутніх — зробила наша газета в Тернопільській області. Тут з листопада цього року почне працювати юридично-консультаційне відділення Подільського корпункту «Голосу України», яке очолив юрист вищої категорії Станіслав Миколайович Головко.

Подоляни мають змогу кожного четверга, з 14 до 16 години, отримати кваліфіковану юридичну консультацію з приводу будь-якої життєвої ситуації, зустрітися із власним кореспондентом «Голосу України» в Тернопільській області Михайлом Василашком.

Консультаційне відділення працює в готелі «Тернопіль» (вул. Замкова, 14) у 217-й кімнаті. Телефон 22-43-97. Факс 43-00-21.

Консультації безплатні, але відвідувачі, які передплачують або передплачуватимуть газету «Голос України», про що засвідчуватиме квитанція, отримають юридичну допомогу позачергово, і в разі їх правоти можуть розраховувати на підтримку з боку нашої газети.

УВАГА, НОВИНКА!

Бажаючі можуть передплатити комплект видань «Газета «Голос України» — газета «Голос України — Тиждень» (інд. 35051) та «Газета «Голос Украины» — газета «Голос України — Тиждень» (інд. 35052). Передплатна вартість одного комплекту на рік — 60 гривень, на 1 місяць — 5 гривень, 3 місяці —15 гривень, 6 місяців — 30 гривень.

ПЕРЕДПЛАТА-98

P. S.

○ На Харківському заводі ім. Малишева завершилися випробування нового дизеля для залізничних потягів.

○ Генеральною прокуратурою України порушено 11 кримінальних справ за нецільове використання коштів Чорнобильського фонду.

○ Київська міськдержадміністрація виділила 440 тис. грн. для допомоги інвалідам.

○ У Сімферополі ветерани Збройних сил пікетували приміщення Ради міністрів Криму, вимагаючи виплати пенсій.

У номер

Власний кореспондент «ГУ» Тамаз ЛАМСАДЗЕ (з Тбілісі)

Діалог утрьох

Завершився офіційний дводенний візит Президента України Леоніда Кучми до Грузії. На спільній прес-конференції президенти двох країн зазначали особливий характер відносин між Україною та Грузією й обопільний інтерес у перспективі розвитку спільної транспортної інфраструктури. Було наголошено на стратегічному значенні проекту транспортування каспійської нафти через територію Азербайджану, Грузію та Україну до країн Центральної та Східної Європи.

Леонід Кучма заявив про збіг позицій України та Грузії в міжнародних відносинах і зазначив, що «під час конфіденційної розмови з Едуардом Шеварднадзе в нас складалося враження присутності третього — президента Росії Бориса Єльцина, якому ми ставили запитання і самі ж за нього відповідали». З діалогу «втрьох» стало зрозуміло, що особлива позиція Росії з Митного союзу в рамках СНД негативно позначається на двосторонніх відносинах.

Під час переговорів у Тбілісі обговорювалися й проблеми, пов'язані з грузино-абхазькою кризою та шляхами виходу зі складної ситуації. Леонід Кучма заявив, що «Україна виступала і виступає за територіальну цілісність Грузії», і на цьому він наголошував у своєму недавньому виступі на черговій сесії Генеральної асамблеї ООН.

За підсумками візиту було підписано спільну декларацію і ряд двосторонніх документів. У Тбілісі відбулися зустрічі Президента України з Головою парламенту Грузії Зурабом Жванія.

Хартія «Україна—НАТО»: конкретні кроки

Ознайомитися з поглядами української сторони на активізацію співробітництва з політичної точки зору — основна мета нашого візиту, заявив глава делегації Політичного комітету НАТО Дон Макконен у розмові з українськими парламентаріями. На зустрічі з представниками комітетів Верховної Ради України у закордонних справах і зв'язках з СНД та з питань оборони й національної безпеки він відзначив необхідність співпраці щодо реалізації хартії «Україна—НАТО». Конкретними кроками у цьому напрямі можуть стати відкриття в Брюсселі українського військового представництва із зв'язку, організація семінарів з різних проблем військового будівництва в Україні з внесенням їх у план співпраці на 1998 рік.

Від імені генерального секретаря НАТО вони запросили народних депутатів відвідати штаб-квартиру блоку в найближчі місяці.

Голова Комітету Верховної Ради України у закордонних справах і зв'язках з СНД Борис Олійник, інші народні депутати підкреслили неоднозначність підходів до зв'язків Україна—НАТО і до розширення альянсу на Схід, що існують у країні і в парламенті.

Тісні зв'язки, як правило, результативні

Україна дедалі більше налагоджує тісні зв'язки з країнами і близького, і далекого зарубіжжя. Ось і цими днями українська урядова делегація на чолі з першим віце-прем'єр-міністром Анатолієм Голубченком прибула до Ашгабаду, щоб обговорити і розв'язати низку проблем, вигідних обом країнам. Передовсім ітиметься про підготовку державного візиту до Туркменистану Президента України Леоніда Кучми, під час якого плановано підписати ряд міждержавних, міжурядових та міжвідомчих угод. Обговорюватимуть питання поставок туркменського природного газу в Україну, доопрацювання тристоронньої угоди між нашою державою, Туркменистаном та Ісламською Республікою Іран.

Тримати в долонях світ

Порада Олександра Мороза студентам інституту менеджменту

Українсько-фінський інститут менеджменту і бізнесу започаткував серію зустрічей з видатними діячами нової Української держави. У вівторок гостем викладачів і студентів цього вищого навчального закладу був Голова Верховної Ради Олександр Мороз. Враховуючи основний профіль інституту — підготовку фахівців, яким випаде працювати на створення нової економічної основи держави, Олександр Мороз відповідно побудував і свій виступ. Він стосувався, зокрема, таких злободенних питань, як соціально-економічна ситуація в Україні, робота Верховної Ради з поліпшення цієї ситуації, проблеми бюджету-98, а також вищої школи та економічної науки.

Соціально-економічну ситуацію О. Мороз визначив як близьку до катастрофічної. Яких же заходів вживає Верховна Рада, щоб поліпшити цю ситуацію або принаймні пом'якшити її?

Економічний «блок» питань, внесених на розгляд восьмої сесії Верховної Ради України, є найбільшим за обсягом і, безперечно, одним з найважливіших за значенням, зауважив О. Мороз. Особливе місце відведено проектам законів, що регулюють податкові питання, і проекту закону України «Про державний бюджет України на 1998 рік».

Стосовно останнього та про сам бюджетний процес в Україні О. Мороз зазначив: проект бюджету на 1998 рік уряд подав точно в термін, визначений у статті 96 Конституції України. Проте на цьому позитив, в основному, вичерпався.

Верховна Рада, наголосив О. Мороз, після ґрунтовного обговорення проекту державного бюджету прийняла рішення відхилити його як такий, що суперечить Конституції та законам України. Усвідомлюючи важливість термінового прийняття держбюджету на 1998 рік, Кабінетові міністрів запропоновано негайно привести поданий проект у відповідність з чинним законодавством і подати його на розгляд Верховної Ради. У цьому контексті розмови про те, що це якась політична гра, не витримують жодної критики.

Вказавши на важливість прийняття закону про вибори, О. Мороз зауважив, що парламентські вибори мають бути проведені вчасно і відповідно до закону про вибори. Хоча дехто стверджує, що тільки через вибори нібито і політизується суспільство. Але ж суспільство насправді політизується через нестерпне становище, в якому перебувають люди. І для того, щоб зняти соціальну напруженість, вибори конче треба проводити, і саме на змішаній основі. Важливо тільки, щоб було обрано людей, які відстоюватимуть інтереси народу.

Щодо проблем освіти, і зокрема становлення в Україні недержавних закладів освіти, О. Мороз так висловив своє бачення суті проблеми: безпосередній вплив галузі освіти на соціально-психологічний клімат у країні дуже значний, бо в цій галузі зосереджено діяльність 12 мільйонів громадян України. Масштабність галузі освіти, її висока залежність від процесів в інших галузях економіки країни потребують поетапного реформування. Головною метою такого реформування мають бути: збереження досягнень минулого та національних традицій; приведення системи освіти у відповідність з новими науковими досягненнями та життєвими реаліями; досягнення показників освіченості нації на рівні високорозвинених країн світу.

— Присутні тут молоді люди — майбутнє нашої економіки, майбутнє української економічної науки. Для того, щоб стати економістом найвищого ґатунку, економістом, який в результаті макроаналізу, образно кажучи, «тримає в долонях світ», треба опанувати і вершини світової економічної думки, і досвід вітчизняної економічної школи, — сказав на закінчення виступу Голова Верховної Ради.

Потім, у ході імпровізованого диспуту, Олександр Мороз відповів на запитання студентів та викладачів.

Іван ДМИТРЕНКО.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Потрібні зміни

Партійні рядки

Жодного дня без з'їзду — таке гасло нині українських партійців. Ось і 28 — 29 жовтня у столиці держави зібралися на свої з'їзди демократи і рухівці.

VIII з'їзд Руху відбувся в оперному театрі і тривав два дні. Коли писалися ці рядки, п'ятірка лідерів ще не була визначена. Адже у перший день дискусія тривала довкола передвиборної платформи, яку було сформульовано у гаслі, що висіло на сцені: «Потрібні зміни». Лідер НРУ В'ячеслав Чорновіл так визначив стратегію партії у передвиборчій боротьбі: «Рух проти комуністів». Проте не всі делегати поділяють упевненість Чорновола. У кулуарах витала думка, що партійна стратегія не враховує всіх реалій політичного спектра. І хоча, схоже, дискусії довкола передвиборного списку не буде, все ж ймовірність внутрішньої опозиції доволі велика. Так, Євген Жовтяк у своєму виступі наголосив, що керівництво центрального проводу повинно піти у відставку, якщо повторяться результати виборів 1994 року. Адже тоді залед-ве вдалося сформувати партійну фракцію.

Взагалі-то Рух ставить за мету вибороти більшість у парламенті, а основну ставку робитиме на молодь, яка «голосуватиме проти комуністів». Багато слів було сказано і про співробітництво з національно-демократичними партіями. Але як буде на ділі, покаже хід передвиборної кампанії.

За попередніми даними, список рухівців очолюватимуть В'ячеслав Чорновіл, Володимир Черняк та Іван Драч. У «п'ятірку» планується включити й лідера кримських татар Мустафу Джемільова.

На відміну від НРУ, Демократична партія свій список затвердила вже 28 жовтня, оскільки перша частина з'їзду відбулася кілька тижнів тому. Список демократів очолюють лідер партії Володимир Яворівський, віце-прем'єр-міністр Сергій Тигипко, колишній міністр оборони Віталій Радецький, народний депутат Володимир Бортник та генеральний директор «Південмашу» Юрій Алексеєв. Водночас Володимир Яворівський наголосив, що список кандидатів від ДемПУ не закритий і ведуться переговори щодо включення в нього членів однієї з партій, яка стоїть правіше ДемПУ, і однієї, яка лівіше.

Нарешті остаточно визначилися кандидати від блоку «Вперед, Україно!», який утворили Українська християнсько-демократична партія та Християнський народний союз. Очолив список «впередукраїнців» заступник Голови Верховної Ради Віктор Мусіяка. До списку також увійшли Григорій Омельченко, Сергій Головатий, Володимир Стретович та Віктор Шишкін. На прес-конференції 28 жовтня члени цього блоку заявили, що кожен з них буде балотуватися і по мажоритарному округу. Проте виникли проблеми, оскільки деякі округи в результаті перерозподілу кардинально змінються, а то й щезнуть зовсім. Віктор Мусіяка не виключив, що Верховна Рада, можливо, навіть прийме закон про виборчі округи.

Відповідаючи на запитання про ймовірних союзників, члени передвиборного блоку серед інших партій і блоків назвали «Громаду».

Володимир КОРОЛЮК.

Світло, тепло і вода в руках чиновника

(Початок на 1-й стор.).

Що це означає для нас, споживачів? Як і будь-яке давно відоме нам впорядкування, коли воно стосується цін, обертається їх підвищенням. До того ж нам настійливо нав'язують думку про те, що ми, споживачі, оплачуємо лише 80 відсотків вартості житлово-комунальних послуг. Киянам щовечора має бути дуже соромно, коли їм нагадують, що їхній борг за спожиту електроенергію становить 600 мільйонів гривень. І це — на три мільйони киян. Неважко підрахувати, що всі, і старі, і малі, опинилися у борговій ямі «Київенерго». Тепер адміністрації мають встановити інші тарифи. Інші —читай вищі. І уряд буде ні при чому. Всі претензії —до місцевого чиновника. А він вам — обґрунтування. Утім, уряд, видаючи постанову, забув, що не чиновник має встановлювати тарифи, про які йдеться. Якщо, звичайно, уряд має намір дотримуватися закону про місцеве самоврядування. Саме за цим законом сільські селищні, міські ради, а вірніше, їх виконавчі комітети наділені такими функціями. А якщо Кабмін розраховує на те, що районні і обласні ради, скажімо, делегували їх адміністраціям, то, мабуть, так сталося не скрізь. Отже, за все розраховуватиметься споживач?

У комітетах Верховної Ради

Комітет з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства розглянув опрацьований робочою групою проект закону про психіатричну допомогу. Обрану концепцію законопроекту в основному схвалено.

Під час обговорення додаткових пропозицій Міністерства охорони здоров'я члени комітету дійшли висновку, що більшість із них не відповідає чинним національному законодавству та міжнародним правовим нормам і тому не може бути враховано.

Було підкреслено, що в доопрацьованому варіанті проекту, за основу якого взято внесений раніше народним депутатом В. Костицьким законопроект з аналогічною назвою, враховано більшість висловлених під час розгляду Верховною Радою у першому читанні пропозицій щодо посилення соціального захисту психічно хворих. Однак врахування цих пропозицій вимагатиме додаткових бюджетних витрат. Кабінет міністрів, якому доопрацьований законопроект з врахуванням згаданих пропозицій надіслано ще в липні поточного року, не подав відповідних розрахунків. Тому внесення проекту закону на розгляд Верховної Ради у повторному першому читанні затримується.

Таку ситуацію на засіданні було визначено як неприпустиму, оскільки якомога швидше прийняття закону про психіатричну допомогу є однією з основних умов виконання політичних та правових зобов'язань України перед Радою Європи. Особливо з огляду на факт ратифікації нашою державою Європейської конвенції з прав людини та відповідних протоколів до неї.

За результатами розгляду питання комітет ухвалив рішення звернутися до Кабінету міністрів з проханням прискорити подання розрахунків додаткових бюджетних витрат, необхідних для реалізації проекту закону про психіатричну допомогу, доопрацьованого згідно з пропозиціями, висловленими народними депутатами.

Прес-служба Верховної Ради України.

Касація не відбулася

Строк на касаційне оскарження рішення Старокиївського районного суду, який визнав незаконним та скасував рішення депутатських зборів Київради про дострокове припинення повноважень міського голови Л. Косаківського, закінчився 27 жовтня. Ухвалою суду цього ж дня у прийнятті касаційної скарги від групи депутатів Київради відмовлено. Рішення суду набуло законної сили.

Самоврядування: проблеми зростання

Мошни здавна були селом заможним...

З ПЕТРОМ БАБИЧЕМ, головою сільради села Мошни Черкаського району, ми зустрілися в день набуття чинності Законом про місцеве самоврядування, на який він, як і його колеги, покладають чимало надій.

Петро Макарович очолює сільську громаду четвертий рік. Обирався на цю посаду на альтернативній основі. До цього працював у культосвітніх закладах. Дуже любить мистецтво. Сам гарно малює. Не одна його картина прикрашає світлиці односельців. А роботу, присвячену Сергію Єсеніну, придбав навіть Єсенінський будинок-музей на батьківщині поета.

Мошна зі старокиївської мови — гаманець, калитка. Розташоване у міжріччі Вільшанки і Росі село напрочуд мальовниче. Петро Макарович зізнався, що його мрія — перетворити Мошни на суцільний квітник. — Я дуже люблю айстри, — розповідав, — вони розквітають якраз на першу Пречисту, на храмовий день Мошен. Старі люди переказують, що давно-давно саме так і було...

На щастя, була графиня...

Мошни засновані 1494 року. Ще в знаменитому літопису Нестора згадується колоритна назва. Розташовані на перехресті шляхів, що ведуть до Києва і Корсуня, Черкас і Канева, Мошни славилися не лише дбайливими гречкосіями, а й талановитими майстрами-каменотесами. Це мошенець Фортуна будував у Криму, в Алупці, казковий палац. А в наші часи мошенські каменотеси відбудували після другої світової війни зруйнований Хрещатик.

У минулому столітті граф Воронцов, котрому належало село, подарував його своїй племінниці Катерині Балашовій. На щастя, графиня виявилася людиною освіченою і, як на той час, прогресивною. Вона власним коштом збудувала дві школи, лікарню, яка і досі служить мошенцям. У 1827 році за проектом архітектора Растреллі було споруджено величний храм, освячений на першу Пречисту. Кажуть, споруда, в якій поєднано три архітектурні стилі, має одинєдиний аналог у світі: в місті Ліоні у Франції.

Бюджет — зі «стелі», зарплата — на сльози

Нині в Мошнах мешкають близько 5 тисяч чоловік. Чотири найбільші підприємства, розташовані в селі, не в змозі забезпечити працездатну частину населення роботою. Втім, невеликі заводи самі ледве зводять кінці з кінцями. В акціонерному товаристві «Плавсир», наприклад, з січня нинішнього року не виплачували зарплату, а на заводі продтоварів — чотиримісячна грошова заборгованість. Обидва підприємства випускають молочну продукцію, а також майонези «Провансаль» та «Вікторія». До речі, зазначив голова, доброї якості і смаку. Однак завезений аналогічний продукт з Польщі виявився на кілька копійок дешевшим і підрубав під корінь «майонезну» економіку Мошен. Патріотичні заклики вживати вітчизняний продукт розбилися об схудлий гаманець селян та їх почуття заощадливості.

Не кращі справи і в колективному сільськогосподарському підприємстві «Дружба». Тут з червня минулого року люди не бачили зарплати. Взимку господарство розрахувалося з ними ковбасою і тушонкою. А навесні цього року... гноєм. «Моя дружина також працює в «Дружбі» і замість зарплати їй виписали аж три машини гною», — невесело посміхнувся, розповідаючи, Петро Макарович.

Не працюють підприємства — нема надходжень до бюджету. І, ясна річ, катма коштів, щоб утримати соціально-культурну сферу. Розташована в Мошнах зональна лікарня (та сама, графині Балашової), яка ще недавно обслуговувала 15 сіл і мала 250 ліжок, нині нараховує 50. І ще будуть скорочувати, бо таку кількість ліжок не «тягне» бюджет. З двох дитячих садків також один доведеться закривати. У будинку культури, де працює кілька народних колективів, культпрацівники тримаються на ентузіазмі: у місяць їм платять по... 7 гривень 50 копійок. «За півроку ми виплатили їм зарплату, а тепер лише на «сльози» залишилося, — пояснював П. Бабич. — Сподівалися, що з прийняттям районного бюджету наші фінансові справи дещо поліпшаться. Але де там! У вас, сказали, ще не найгірше. Тримайтеся. Восени, дасть Бог, запрацюють ваші підприємства і розплатитеся з людьми, яким заборгували...»

За Законом про місцеве самоврядування, бюджет повинен формуватися знизу. Однак, як і в минулі роки, його знову «спускають» згори. Причому, ні в районі, ні в самому селі точно не знають, який оптимальний розмір бюджетних коштів потребує населений пункт. Все обраховують приблизно, а дещо беруть зі «стелі». Тільки нинішнього року голова вирішив запросити тямущого економіста, щоб разом помізкувати над концепцією соціально-економічного розвитку і бюджетом села.

А поки що Мошенській сільській раді в районі визначили доходну частину бюджету в 106 тисяч гривень, а також 12 тисяч гривень державного мита, які мусить зібрати з громадян сільська влада. Чому не більше чи не менше? Чітких обгрунтувань цього, ясна річ, теж годі шукати.

Середняки зростають, селяни надію мають

І все ж у Мошнах, як і в державі, не все безнадійно. Швидше навпаки. Нові паростки економічних відносин, формування середнього класу — основи будь-якого цивілізованого суспільства дедалі голосніше заявляють про себе.

Іван Онищенко, 43-річний мошенський фермер, має близько 100 гектарів землі і 5 гектарів лісу. Починав з маленького кооперативу — шив хутряні шапки. Коли піднялося звірогосподарство, завів корів, почав відгодовувати свиней, молодняк великої рогатої худоби. Побудував ковбасний, м'ясний цехи і млин. Зарибнив ставки. М'ясо, молоко і рибу відмінної якості і за помірними цінами поставляє також закритим дошкільним та медичним закладам.

— Коли Онищенку кілька років тому наділяли землю, — пригадував голова, — деякі мошенці ледь не з вилами на нього йшли. Тепер Іван Миколайович шанована і авторитетна в селі людина. У нього працюють близько 50 чоловік, котрі мають стабільну зарплату, а сам фермер вчасно сплачує державі всі податки і платежі. Будь-яка сільська подія нині, радісна чи сумна, не обходиться без допомоги Онищенка. Він особисто щороку вітає ветеранів війни з Днем Перемоги і вручає солідні подарунки.

Тепер пенсіонери, колишні колгоспники, радяться між собою: як би свої земельні сертифікати передати фермерові? Адже досвід такий в області є. І старі люди не в накладі...

Інші господарі, про яких також з повагою кажуть у Мошнах, — це відкрите акціонерне товариство «Агротехсервіс». Молоді, енергійні люди отримали досвід обслуговування складної техніки, організувавшись у невеликий колектив, взяли за лізингом зернозбиральні комбайни, які в перший-таки рік їх експлуатації, по суті, окупились. Тільки на жнивах у Херсонській області, працюючи за контрактом, команда мошенського технічного сервісу заробила 13 тисяч тонн пшениці. Хлопці збираються і далі розвивати свою технічну базу і послуги. А це означає — будуть нові робочі місця і надходження до бюджету.

Є зміни на селі і в торговельній сфері. Поруч із занедбаною «точкою» районного комбінату громадського харчування з'явилися в Мошнах три чепурні кафе-бари. Різниця між державним і приватними закладами разюча, сказали в сільській раді. Перші «сидять і плачуть», що немає в них ні доходів, ні зарплати, а другі «крутяться», стараються, і до них ідуть люди. Тож вони, як і належить, розраховуються з державою.

— За Законом про місцеве самоврядування, — продовжив розповідь Петро Бабич, — ми маємо нині право виставляти на аукціон земельні ділянки під індивідуальну забудову. Це, я вважаю, дуже важлива стаття наших доходів. Адже Мошни надзвичайно привабливе село для забудовників і наших, і приїжджих. Тому пропозицій у нас буде чимало.

Колись Мошни славилися на всю округу великими ярмарками. Недарма ж розташовані на пожвавленому перехресті історичних шляхів. З десяток років тому місцевий голова колгоспу надумав був відродити стару традицію. Проте місце під ярмарок обрав не там, де підказували старі люди — у центрі села — а при в'їзді до нього. Непоступливість вилізла згодом усім боком: чудові ярмаркові павільйони стояли порожні, а люди торгували на старому місці, де ярмаркували ще їх діди-прадіди... Замість того, щоб виправити свою помилку і перенести торгові ряди до центру, голова взяв і передав їх обласному управлінню ринків. Тепер між сільською радою і цією поважною організацією триває паперова війна. Коли вона, врешті, завершиться перемогою мошенців, а в цьому Петро Макарович не сумнівається, тоді буде оголошено конкурс на кращий проект облаштування, і ринок матиме одного господаря-приватника.

Доведеться також повоювати і за автостанцію, баннопральний комбінат, приміщення початкової школи і сільського музею, які колгосп за безцінь продав випадковим людям і нині вони занепадають. За новим законом, комунальна власність, розташована на території ради, мусить належать їй і працювати на громаду. Тож і уламкам райпобуткомбінату, що розпався, — майстерням з пошиття і ремонту одягу, телеательє, перукарні — доведеться шукати господарів і давати лад.

У далекі світи з піснею

Розповідь про сьогодення села і його владу була б неповною, якщо не згадати про знаменитий хор духовної пісні при Спасо-Преображенському храмі. Двічі виїжджав він у далекі світи на міжнародні конкурси і двічі повертався з золотими медалями. Перший раз — із Франції, другий — з Польщі. І нинішнього року неперевершених духовних співаків запрошували на пісенний фестиваль до Фінляндії, але безгрошів'я не пустило. Проте майже щонеділі співає хор у рідних Мошнах — на весіллях, вінчаннях, хрестинах, відправах. Старовинний храм, чудовий хор приваблюють наречених з близьких і далеких міст області.

І ще одна особливість духовного світу Мошен. На храмове свято села, на Успіння пресвятої Богородиці, яке відзначають тут як у старовину, буде відкрито сільську картинну галерею. В експозиції її — масштабні полотна художника-мошенця Івана Бондаря, ліричні пейзажі голови сільради Петра Бабича, інших майстрів пензля. Пообіцяв подарувати славним Мошнам свої роботи і легендарний дід Нарбут — народний художник України, лауреат Шевченківської премії Данило Георгійович Нарбут.

А золотокосої осені приїдуть з Києва на запрошення голови відомі художники. «Ми їм організуємо в нашому казковому Мошногір'ї гарний творчий відпочинок, — ділився Петро Макарович. — Хай дихають лісовим повітрям, набираються вражень, малюють пейзажі. Гадаю, подарують дещо і нашій сільській картинній галереї. Ми тоді не лише самі милуватимемося мистецтвом і красою, а зробимо пересувну виставку й сусідам показуватимемо...»

Ось так живе і сподівається на краще звичайне українське село та його голова, котрий дуже шанує старі звичаї, обряди, історію краю. І те, що знамениті Мошни, з давніх-давен заможні, майстровиті, змушені сьогодні жити в борг, не дає йому спокою. Однак Петро Макарович твердо переконаний: прийде час і рідне село поверне свою славу. Славу добрих, щедрих господарів, котрі ділитимуться з іншими не лише красою, а й грошима. Як споконвіку було.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Читацький мікрофон

З ніг на голову

Дуже парадоксально, що отриману за лізингом сільгосптехніку віддають комерсантам, а ті, в свою чергу обдираючи КСП і АТ, віддають їм. А господарства вслід за «джонами» посилають «ниви» чи «колоси», які підбирають за ними солому. Та й Нацбанк замість того, щоб давати пільгові кредити товаровиробникам, під низькі відсотки виділяє їх комерційним банкам, а ті, піднімаючи ставки, втридорога віддають КСП. Звідси й зростання ціни на продукцію. Нацбанк має кредитувати товаровиробників, а комерційні банки мусять жити без державної підтримки. Отож давно необхідно прийняти закон про комерційні структури.

П. ЛОГВИНЕНКО, учасник війни, ветеран праці.

Черкаси.

Складали по копійчині. Комерсантам

Очевидним є факт, що вклади населення стали однією із складових для формування початкового капіталу й статутного фонду комерційних банків. Не втративши довір'я народу, держава й нині мала б в особі своїх вкладників надійну базу інвестування економіки, не сподіваючись на Міжнародний валютний фонд. Нанесені збитки економістам ще належить оцінити. А коли і хто відшкодує збитки вкладникам? Кому вони складали гроші по копійчині?

Віталій УЛИЗЬКО, пенсіонер.

Харків.

Чи дочекаємося справедливості?

Як тільки пенсіонери порушують питання про виплату вкладів та підвищення пенсії — завжди чують відповідь: немає грошей. Це можна було б зрозуміти, якби всі були в однакових умовах. Та ми бачимо зовсім інше. Як навколо кожного міста виростають ще одні міста з триповерхових котеджів, як власники цих котеджів роз'їжджають на іномарках. За кордон вивозиться багатства України, а назад, якщо і повертаються, то осідають в комерційних банках. Кожному із нас повинно бути повернуто те, що в нього забрали, але ще за життя, а не після смерті.

Едуард ФІДЕЛЄВ.

Дніпропетровськ.

— Вони на заслуженому відпочинку, а нам ще робити...
Мал. Леоніда ТЕЛЯТНИКОВА.

Знову гряде афера?

Недавно дізналися, що пенсію буде переведено на рахунок в ощадбанках і листоноші більше не розноситимуть її по домівках. Чи хто-небудь може зрозуміти наш відчай, коли ми тільки згадуємо про ті величезні черги, які завжди є в ощадкасі, постійну відсутність грошей, та й віддаленість від місця проживання. Ми літні люди, більшість із нас взагалі не може самостійно пересуватися. Нас стільки разів обманювали в цьому житті, що вже просто немає ніякої довіри до ощадбанку. Впевнені, що він не випадково перебирає на себе функцію поштових відділень зв'язку, очевидно, знову хтось хоче скористатися нашими грошима.

Г. ДУТИКОВА, В. МИРОНЮК, Г. АКУЛЬСЬКА — всього 28 підписів.

Ковель Волинської області.

Кесарю — кесареве

МИНАЄ рік, відколи Микола Янович Азаров, до цього знаний як народний депутат, голова Комітету з питань бюджету Верховної Ради України, очолив Державну податкову адміністрацію, а по суті, створив службу. Але розмови «з нагоди» про успіхи і т. п. не вийшло. Бо за своїм характером наш співрозмовник виявився найменш схильним «зупинятися на досягненнях». Отож розмова вийшла про наболіле та про перспективи.

Податкові недоїмки є причиною відсутності ліків...

— Я не кривлю душею, коли кажу, що й податкова система переживає тяжкі часи. Та якщо й надалі будемо обмежувати бюджетні витрати, то руїною стане геть уся соціальна система захисту держави. Нині складно всім: падають обсяги виробництва, економіка втрачає ринки збуту, загостриться фінансова криза, бо, хоч би що там казали, а неспроможність банківської системи кредитувати промисловість свідчить про кризу на ринку капіталу. Не таємниця, що підприємства не одержують кредитів під розумні проценти. Важко всім, але ж не всім однаково? І той, хто сьогодні стоїть на ногах міцно, просто зобов'язаний рахуватися з тим, що кошти, які держава забирає як податки, здебільшого розподіляються через бюджет. І, зауважте, часто-густо для підтримки підприємств, які потребують фінансової допомоги.

За дев'ять місяців надходження до зведеного бюджету держави становили 17,8 мільярда гривень. З них 16 мільярдів забезпечила Державна податкова адміністрація. Зросли й обсяги «живих» грошей. Звісно, найбільші надходження - від ПДВ. Як, зрештою, і недоїмки з цього податку. Всього за цей час вдалося зібрати на 2,4 млрд грн. більше, ніж за відповідний період минулого. Багато це чи мало? Принаймні, це витрати державного бюджету України на освіту, охорону здоров'я, культуру у 1997 році. І якби не було цих додаткових коштів, то проблема була б ще гостріша. В умовах економічного спаду, що триває, та зниження купівельної спроможності населення це може бути досягнуто тільки за рахунок неймовірного напруження сил працівників податкової служби, широкого наступу на «тіньову» економіку, фінансові потоки кримінального світу. Тільки завдяки податковій поліції вдалося залучити до скарбниці понад 700 млн. грн. Ось чому злочинний світ, представники «тіньового» бізнесу розгорнули проти податкової служби неоголошену війну. Проти податківців скоєно близько ста протиправних дій. На жаль, на їх замовлення та на їх боці проти нас виступають і деякі державні службовці, а також окремі народні депутати, що зовсім втратили совість. Комусь дуже потрібно, щоб податкова служба країни була злиденна і безправна. Тоді її легко підкупити і залякати, щоб і надалі грабувати наш народ шляхом несплати податків. Адже податки — це можливість виплачувати заробітну плату вчителям, лікарям, це ліки у лікарнях... Мало збираємо податків, відповідно, така й забезпеченість бюджетних установ.

— Певно, цьому сприяє і недосконалість нашого законодавства?

— Так. Підприємства, скажімо, дуже добре навчилися маніпулювати черговістю платежів до бюджету. Для цього сьогодні достатньо скористатися кредитом під заставу майна. Уявіть становище держави, яка вимушена підтримувати не те що підприємства, а цілі галузі. З другого боку, державні витрати стимулюють і наповнення доходної частини бюджету. Адже, скажімо, пошиття військової форми для армії завантажує потужності текстильної промисловості, створює нові робочі місця взуттьовикам, сприяє створенню доданої вартості ВВП. Із зачарованого кола бідності можна вийти, лише залучаючи фінансові ресурси для «розкручування» промислового виробництва і народного господарства загалом. І на цій основі — збільшення доходності бюджету. Добре, що ми відмовилися від лібералізму як такого. В умовах економічної кризи покладатися на приватну ініціативу та волю випадку означало б поставити державу на межу краху.

— Але лише Верховна Рада має право встановлювати види податків і зборів — це цілком природна норма!

— Однак оперативне втручання у правове поле, як на мене, потрібне. Бо недосконалі закони, це вже зрозуміло всім, тільки поглиблюють економічну кризу. А механізм внесення змін через парламент, природно, передбачає втрату часу, якого немає. Торік ми внесли через парламент більш як дві сотні змін до податкових нормативних актів. А будь-яке підприємництво або бізнес потребують стабільних правил гри. Бо, складаючи бізнес-план, треба передбачати видатки, враховувати податкові складові. У лікеро-горілчаних виробах, наприклад, ця складова сягає 90 відсотків. Отож, коли повсякчас перекроюють правове поле податкового законодавства, без шкоди не обходиться. Скажімо, законодавець то надає спільним підприємствам пільги з оподаткування прибутку, то скасовує. А як поєднати необхідність оперативного втручання у правове поле з вимогою стабільності? Можливо, дозволити оперативне втручання у чітко обумовлених межах? Тому хочу сказати про головне: таким архіскладним інструментом впливу держави на економіку, як податки, треба користуватися обережно і точно, ніби скальпелем. А ми, на жаль, можемо змінювати правила гри в податковому законодавстві, що називається, з голосу. Без врахування нюансів, не кажучи вже про розрахунки наслідків.

Лише всенародне протистояння затримало набуття чинності Закону «Про ПДВ» з 1 липня

— Як тут не пригадати вашу заяву, що ухвалені податкові законопроекти спричинять наступного року бюджетну недоїмку щонайменше в 5 мільярдів гривень.

— Це ще скромний підрахунок. Та ви пригадайте, що ми збиралися вводити в дію закон про ПДВ з 1 липня. З моєї ініціативи термін введення в дію цього закону перенесли на 1 жовтня. Три місяці ми інтенсивно співпрацювали з промисловцями, проаналізували, як цей закон позначиться на економічних параметрах підприємств усіх галузей. Уперше! Так, не дивуйтеся, досі закони приймали без будь-яких попередніх розрахунків, лише з огляду на ті чи інші уявлення. Я на цьому не раз загострював увагу депутатського корпусу. П'ятимільярдна втрата бюджету наступного року — це те, що я побачив на поверхні, проте є і серйозніші втрати, пов'язані з поглибленням платіжної кризи. На жаль, уряд, не кажучи вже про Верховну Раду, цієї інформації не має. А ви уявіть, що якась бюджетна організація має чималий борг за спожитий газ, електроенергію. І в ситуації, коли бюджетні видатки скорочуються, борги цієї організації нагромаджуються. А це означає, що свої гроші не отримують електростанції, газовидобувні компанії, не одержують заробітну плату працівники цілих галузей. А ще потерпає, звісно, Пенсійний фонд. Тим часом доходи й видатки бюджету скорочуються. А всі ми голосуємо за зниження податкового тиску, з трибуни скаржимося на те, що, наприклад, вітчизняна галузь охорони здоров'я разом із хворими дихає на ладан.

Нинішній рівень розміру пенсії не відповідає бодай мінімальним фізіологічним потребам

— І ви про це розповідаєте своїм виборцям?

— До речі, зустрічаюся з ними часто. Пам'ятаю, один з виборців звинувачував мене в тому, що, попри мої часті виступи в парламенті, про інтереси пенсіонерів говорив мало. Справді, я не обстоював у стінах Верховної Ради підвищення пенсії у три — п'ять разів. Тим часом, я наполіг на аналізі бюджету Пенсійного фонду і обстоював, щоб його дефіцит фінансувався з видаткової частини бюджету. А спитати б, чому активні захисники пенсіонерів відмовлялися розглянути бюджет Пенсійного фонду, не визначилися з джерелами фінансування його дефіциту. Дійшло до того, що один з народних депутатів радив Пенсійному фонду користуватися банківськими кредитами.

На мою думку, просто слід поліпшити збирання пенсійних відрахувань. Їх формують за рахунок заробітної плати. Через це скорочення видатків бюджету спричиняє скорочення доходів Пенсійного фонду. На сьогодні дефіцит Пенсійного фонду становить 1,2 мільярда гривень, але його можна позбутися до кінця року. Коли ми говоримо про дефіцит Пенсійного фонду, маємо добре усвідомлювати, що йдеться про кількість не сплачених у країні пенсій.

Кава, вишуканий коньяк та дороге авто — не розкіш, коли економіка розвивається нормально

— А «стегенця Буша» з яких причин стали розкішшю, тобто ввійшли до розряду «підакцизних товарів»?

— Ви, певно, маєте на увазі ввізне мито. Воно виконує іншу функцію — захисту внутрішнього ринку. Взагалі балачки про запровадження якогось одного універсального податку —утопія. В економіці треба повсякчас якусь галузь або напрям підтримувати, а тоді знижувати податки. Треба повсякчас від чогось відмовлятися (скажімо, від екологічно шкідливого) — і тут уже їх підвищувати. Бернард Шоу колись писав, що країною, в якій дитина не може випити склянку молока, але яка завозить шампанське, погано керують.

Податки — багатогранна сфера. Вони нагадують нам, що, наприклад, беззастережне користування надрами або водою в технічних цілях неприпустиме, бо народ має дбати про відтворення природних ресурсів. Тому й справляють податковий збір на їх відтворення. Можна навести безліч таких прикладів.

Стабільне податкове законодавство запровадила ще княгиня Ольга

— Миколо Яновичу, багато підприємців кажуть про те, що в роботі служб податкових інспекцій і податкової поліції простежується очевидний паралелізм...

— Це помилка. Паралелізму немає. Якщо не буде кому збирати податки, держава просто не зможе існувати: це основа, на якій формуються доходи держави. Згадайте лише, що Матфей — один з перших послідовників Христа — був, по суті, податківцем. І знамениту фразу Христа «Кесарю —кесареве» тлумачимо як державі — державне. Отож податкова поліція допомагає там, де інспекторові погрожують, бо збирати податки буває небезпечно. Але важливо. Згадайте про хрестоматійне з історії. Князь Ігор загинув тому, що його військовій дружині, його наближеним здалося, що зібрано мало данини. І тому він знову повернув своє військо на Іскоростень. Його дружина, княгиня Ольга, надто суворо покарала Іскоростень. Бо князь був у своєму праві, розмір данини не було тоді регламентовано. «Мало» — ото й увесь критерій. Але водночас вона і змінила право, запровадила «устави й уроки». Тобто визначила розміри данини, ввела, сказати б, стабільне податкове законодавство. Ось які настанови маємо ще з прадавніх часів: виконувати те, що належить за законом, і водночас вдосконалювати закон та забезпечувати стабільність основних приписів. Історія — мудра вчителька. От якби ще для всіх.

Нині, за умов жорстокої економічної кризи, маємо зважати на те, що частина так званих несвідомих підприємців добровільно податки не платитиме. Я сказав би, що завдання податкової поліції полягає в роботі з несвідомою частиною нашого суспільства, а податкової інспекції — зі свідомою. І, зауважте, що коли ці служби об'єдналися, ефективність роботи податкової адміністрації зросла в кілька разів. Чисельність виявлених злісних неплатників податків завдяки працівникам податкової поліції зросла з 6 до 21 тисячі. Це означає, що таку кількість тих, хто раніше ховався в «тінь», примусили поважати закон, платити податки. З огляду на те, що ринок без конкуренції неможливий, а ухиляння від сплати податків спричиняє недобросовісну конкуренцію, надмірний тягар на чесного платника податків, користь від податкової поліції важко переоцінити. Переконаний, що той, хто виступає сьогодні проти зміцнення податкових органів, в тому числі поліції, фактично виступає проти державотворення і соціального захисту населення. Це очевидно.

Інтерв'ю взяв Сергій Влад.

«ДЕСЬ ТУТ ЖИВЕ ПОДОЛЯНОЧКА...»

(Початок на 1-й стор.).

Докоряти комусь не варто: вони самі так вирішили, коли їхня мама знайшла собі долю в райцентрі й переїхала туди. А у них тут — грядки, теля, порося. Отакі хазяєчки. Голова місцевого колгоспу каже про Олю: «Це така дитина — ідненька з цілої тисячі! І господарює, і вчиться, і ні разу до мене не приходила чогось просити, і в клубі її не видно...» Наш візит у Мацевичі був вельми делікатний: Оля не чекала, що її лист наробить стільки клопоту. Отож тільки зробили знімок і поговорили. «На що витратиш премію?» — «На комбікорм!» — «Браво! А решту?» — «Секрет!» Що ж, наша газета уміє зберігати дівочі секрети. Охочіше говорила Мальвіна. Вона якраз збиралася до першого класу. «Літери знаєш?» — «Ні, але коли лягаю спати, вони мені вже сняться!». Коли від'їжджали, подумалось: цілком справедливо, що оцей маленький хмельницький телевізор служитиме не комусь, а своїм же землякам. Чи добре він служить — невідомо, бо Оля на наші пізніші листи не відповіла. І її неважко зрозуміти — осінь, школа. А все ж цікаво, чи придбали дівчата омріяну квочку і як вчиться Мальвіна?

На цьому історія не скінчилась — від щиросердних читачів до редакції ще довго находили пакунки (часто анонімні), адресовані дівчатам. Приємно, що твоя газета — не лише джерело інформації, а й місце зустрічі добрих душ. Ті пакунки стоять у мене на роботі під столом. Не знаю, що там, але щось тепле. Пишучи ці рядки, розмовляю з тими пакунками. Потерпіть, кажу, скоро знову поїдемо туди і оддамо вас дівчатам. Чесно кажучи, хотілось би зробити це ось як: вибрати гарну ніч, щоб падав теплий сніг, і пролетіти на літаку над сонним Поділлям, знайти в темряві Малі Мацевичі і скинути ті пакунки на кольорових парашутах просто у засніжений дворик Олі та Мальвіни. Це було б гідно їх обох. І мотор літака тихо наспівував би давню мелодію: «Десь тут живе подоляночка...»

Віталій ЖЕЖЕРА.

Хмельницька область.

Не зволікайте! А то... доженемо Францію

Хоча європейські країни не поспішають відкривати свої кордони для українських «трудових резервів» і навіть усіляко чинять перепони щодо в'їзду дешевої робочої сили зі сходу, однак вони не проти допомогти працевлаштувати наших громадян. Але — на нашій території. Так, уже протягом трьох років співробітничають міністерства праці Франції та України. Зокрема, днями підбивалися підсумки діяльності в Києві французької місії GIP INTER, до складу якої входили фахівці з питань зайнятості.

Щоправда, спочатку стався конфуз: парижани, які приїхали консультувати нас з питань працевлаштування, з подивом дізналися, що в Україні безробіття менше, ніж у Франції. Цифри такі: в нас офіційно 2,1% не мають роботи (реально —7,6%), а в європейській державі — 12,8% безробітних. Але це не біда, «втішають» експерти, з нашими темпами закриття підприємств ми швидко доженемо, а то й випередимо Францію...

Та якщо серйозно, в Україні справді очікують на зростання безробіття. І тут нам досвід французьких колег стане у пригоді: як упорядковувати інформацію, полегшити процедуру працевлаштування, організовувати курси перекваліфікації, запроваджувати страхування від безробіття тощо.

Нині деякі наші місцеві центри зайнятості працюють, наче за кам'яного віку: кожен четвертий не має навіть комп'ютера. Тож статистика в нас лише приблизна, а щоб дізнатися про реальні дані щодо безробіття, слід заплатити чималі гроші. Востаннє, за словами директора Державного центру зайнятості Віктора Лук'яненка, це коштувало 400 тисяч гривень!

Проте є одна проблема, яка часом заважає впроваджувати в Україні міжнародні моделі працевлаштування та розпочинати разом із зарубіжними колегами боротьбу з безробіттям. В Україні, на відміну від інших європейських держав, занадто складний ринок праці. Деякі речі просто важко зрозуміти: ну де ще підприємець, маючи власний бізнес, але не бажаючи сплачувати податки, реєструється безробітним? Або такий феномен, як приховане безробіття? Адже 3,5 мільйона осіб протягом року перебували у тривалих кількамісячних відпустках за свій рахунок.

Нині пропонують різні варіанти, аби змінити ситуацію на українському ринку праці. Однак усе упирається в гроші, яких завжди бракує. Досвід французьких колег, хоч і допоможе нам мінімальним коштом отримати максимальні результати, але не стане панацеєю від усіх бід. Як не крути, а Україні слід чимскоріш братися за основний тягар. Тим паче, що зволікати не можна: за оцінками фахівців, до 2000 року безробіття в нашій державі зросте вдвічі—втричі.

Надія БЕДРИЧУК.

На знімку: безробітний парижанин живе з «Ейфелевих веж»...

Латвія «зайцем» не їздитиме

Латвійська газета «Дієна» опублікувала виступ нового глави уряду Латвійської Республіки Гунтара Крастса, який для свого першого закордонного візиту обрав символічний і закономірний маршрут: відвідання штаб-квартир Європейського союзу і НАТО в Брюсселі, а також Данію — країну, що послідовно, по-дружньому і надзвичайно практично підтримує цю прибалтійську державу на шляху до Європи.

Які завдання цього візиту? По-перше, краще усвідомити обставини, міркування та причини, що породили липневі рекомендації Європейської комісії з розширення, а також рішення, прийняті главами держав НАТО під час зустрічі в Мадриді.

По-друге, інформувати Європейську комісію, а також держави Європейського союзу про ті кроки, що нам найближчим часом доведеться зробити, аби якомога швидше приступити до переговорів про приєднання.

По-третє, переконати наших партнерів у Брюсселі та інших європейських столицях, що штучний поділ держав—кандидатів на «щасливчиків» і «невдах», на «переможців» і «тих, хто програв» лише поглибить відмінності і призведе до утворення нового провалля, якого поки що немає, і виникнення напруженості в Європі.

Ми їдемо до Брюсселя не для того, щоб побідкатися єврократам чи заздрісно попліткувати про сусідів. Ми їдемо, щоб обговорити, що можемо спільними зусиллями зробити для створення єдиної Європи і якого ризику всім нам — і в старій, і в новій Європі — слід уникати.

Зрозуміло, дипломатія — «мистецтво досягнення можливого», і ми маємо усвідомлювати, що європейцям нині може не вистачити належної політичної волі для досить швидкого просування в напрямі розширення; чималих політичних і фінансових ресурсів потребує і розширення нинішнього Європейського союзу.

Інтеграція в Європу — це не лише переговори в Брюсселі та інших європейських столицях. Це насамперед упорядкування, зміцнення та розвиток власної держави. Членство в Європейському союзі та НАТО не повинно стати для нас фетишем, самоціллю чи цяцьками на мундирі. Шлях до Європейського союзу та НАТО — шлях до формування держави. Мусимо постаратися знову долучитися до європейського життя, виконуючи правила гри співтовариства і водночас зберігаючи власне —індивідуальне обличчя. Ясно, що наслідування загальним принципам означатиме відмову від провінційності, філософії свого куточка, свого клаптика землі, вміння солідаризуватися з сусідами і партнерами, відмовлятися від сьогочасних вигод заради тривалих вигод, задля далекоглядних інтересів. І починати слід, по-перше, зі співробітництва з країнами Балтії — Литвою та Естонією, бо це співробітництво, засноване на сьогоденному, доволі схожому рівні розвитку, зрозуміле не лише для нас, а й для Європейського союзу і всього світу.

Досі, можливо, найголовнішою перепоною на нашому шляху до Європи були політична роз'єднаність і непоінформованість. Підготовка до інтеграції в європейські структури стала заручницею в грі особистих амбіцій окремих політиків та поділу крісел. Ми в уряді дійшли згоди, що таким шляхом до Європи не прийти, і зробили відповідні висновки.

Не забуває уряд і про інший свій стратегічний пріоритет — зміцнення безпеки держави через зближення з НАТО. Сьогодні на перехресті дискусій постало питання про фінансування оборони і його доцільне витрачання. Ми розуміємо, що без достатніх вкладень у соціальне забезпечення індивіда було б короткозоро нерозмірно підвищувати вкладення в довгочасний страховий поліс нації — оборону держави. Однак неправильно було б протиставляти добробут індивіда обороні держави — одне без другого неможливе. Без належних уваги і коштів обороні своєї держави Латвія не може сподіватися зайцем в'їхати до спільних структур безпеки та оборони, щоб інші учасники платили за наш спокій лише зі своєї кишені. Але і від вкладання грошей в нераціональну і невпорядковану оборонну систему очікуваної віддачі сподіватися марно. Вважаю, що впорядкування оборонної сфери і віднайдення додаткових інвестицій мають іти обіруч.

Хроніка. Факти. Події

● Київ

Болгарському прем'єрові є про що поговорити

Сьогодні до України прибуває з офіційним візитом глава Ради міністрів Болгарії Іван Костов. Він проведе зустрічі з Президентом України Леонідом Кучмою, Головою Верховної Ради Олександром Морозом, Прем'єр-міністром Валерієм Пустовойтенком. Обговорюватиметься діяльність міжурядової комісії з питань торговельно-економічного, наукового та військово-технічного співробітництва, перспективи співробітництва у сфері енергетики, розширення співробітництва у сфері транспорту та інтенсифікації використання поромного комплексу «Іллічівськ—Варна».

Під час візиту планують підписати спільне комюніке прем'єр-міністрів України та Республіки Болгарія, договір про морське торговельне пароплавство, меморандум про лібералізацію торгівлі. Планують також, що І. Костов відвідає Одесу, де зустрінеться з главою Одеської облдержадміністрації Русланом Боделаном та представниками болгарської діаспори.

● Красноярськ

Журналісти, брифінги... І це — «неформальна зустріч»?

Висвітлювати неформальну зустріч Президента Росії Бориса Єльцина та Прем'єр-міністра Японії Рютаро Хашимото, яка відбудеться 1—2 листопада, будуть 110 японських журналістів: 40 представників мас-медіа прибудуть із прем'єр-міністром на одному літаку опівдні 1 листопада, решта — японські журналісти, акредитовані в Росії. Однак спільної прес-конференції за підсумками зустрічі в Красноярську не буде. Як стало відомо, з японського боку планують кілька брифінгів для преси, які проведе прес-секретар МЗС Японії.

● Нью-Йорк

«Доу-Джонс» піднявся і продовжує зростати

Після стрімкого падіння індексу Доу-Джонса, викликаного кризою на фінансових ринках Азії, американські інвестори подолали в собі страх і невпевненість у завтрашньому дні й почали похапливо купувати акції. Це призвело до того, що на Нью-Йоркській фондовій біржі було встановлено нові рекорди. «Доу-Джонс» після короткотермінового падіння ранком не лише відновив свої позиції, але й зріс ще на 337 пунктів, зупинившись на позначці 7 тис. 498 пунктів. Попередній рекорд зростання протягом одного торговельного дня встановився 2 вересня і мав 257 пунктів.

● Делі

Катастрофа в Хімачал-Прадеші

Не менш як сорок осіб, за попередніми даними, загинули в автокатастрофі у штаті Хімачал-Прадеш на півночі Індії. Трагедія сталася внаслідок падіння з великої висоти в річку Манали автобуса з 52 пасажирами. Через значну глибину річки утруднене рятування людей із затонулої машини. Лише восьми пасажирам пощастило вибратися з автобуса і самим доплисти до берега.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Томаз ЛАМСАДЗЕ, «Голос України» (з Тбілісі)

Хто розігрує «аджарську карту»?

По телебаченню Аджарської Автономної Республіки передали інтерв'ю колишнього мера міста Батумі Томаза Харазі. Він повідомив, що півтора місяця тому, коли керівник автономії Аслан Абашидзе перебував на лікуванні за кордоном, його викликали до урядової резиденції, в один з місцевих курортів, голова процедурного комітету парламенту Грузії Ростом Долідзе і голова парламенту країни Зураб Жванія. Вони начебто розповіли колишньому мерові, що незабаром в Аджарії відбудеться зміна влади і запропонували йому співробітництво.

«Змовники» назвали кількох чиновників з уряду Аджарії, що вже співробітничають з ними. Харазі, за його словами, відмовився від оборудки і повідомив про бесіду Абашидзе.

Голова грузинського парламенту назвав абсурдними висунуті проти нього звинувачення в підготовці змови проти батумської влади. Коментуючи інтерв'ю колишнього мера Батумі, Жванія заявив: «Я не лише не розмовляв на цю тему з Харазі, а й взагалі не зустрічався з ним — ані цього літа, ані раніше. Не певен, що взагалі знайомий із цією людиною». Щодо суті справи, то, за словами Жванії, «ця людина» виконує чиєсь певне замовлення або виступає за власною ініціативою, щоб записати на свій рахунок очки.

«Факт — якщо до цього часу була абстрактна розмова, що Аджарії щось загрожує, то мета інтерв'ю — конкретизувати, хто замислив здійснити в цьому регіоні широкомасштабну дестабілізацію», — сказав Жванія. На думку голови парламенту, інтерв'ю Харазі може бути використано для ескалації становища і загострення відносин між Тбілісі та Батумі. Як заявив Жванія, йому важко уявити, що Аслан Абашидзе особисто зацікавлений в ескалації становища між центром та одним з регіонів. «Хоча є певні протиріччя і суперечки з деяких питань, однак те, про що йдеться в інтерв'ю, віщує події зовсім іншого масштабу. Йдеться про створення в Грузії нового серйозного вогнища впливу інших країн», — сказав Жванія. За його заявою, влада в Грузії не допустить загострення обстановки в Аджарії. Ті, хто думає про використання «карти Аджарії» проти Грузії, нерідко забувають, що традиційно Аджарія є найбільш лояльний, найбільш вірний регіон щодо центральної влади, вважає голова грузинського парламенту. Як сказав З. Жванія, він зажадає негайної реакції на цей факт правоохоронних органів. І йдеться не тільки про те, що зачеплено його честь, але й, підкреслив він, є спроба вкрай загострити відносини Грузії, яка нарешті домоглася стабільності.

Прийміть естафету, колеги!
або Журналістику мають захищати журналісти

ПРИЙНЯТТЯ Закону «Про вибори народних депутатів України» нагадує прорив високої інформаційної греблі. Великих слів велика хвиля хлинула на людей, скаламутила оглушене злиднями і розгардіяшем суспільство. «Круглі столи» (на суші й на воді), інтерв'ю і соціологічні дослідження, резолюції, постанови... — все це шумить, вирує, залякує, заганяє людей у партії, як у череди, рекламує, купляє, продає, міняє, викриває, осуджує...

Окремі засоби масової інформації як досвідчені дівиці-професіоналки вже вийшли на полювання й активно шукають, кому б якнайвигідніше продатися. Таке враження, що розпочинається не виборча кампанія, а вселенський ярмарок.

У морі вируючої інформації насамперед уловлюється готовність журналістів будь-кому забезпечити інформаційну підтримку. Вже визначено «саме тих», кому робиться реклама. І кого лише не рекламують журналісти, окрім самих журналістів. Ніби вони й не гідні того або їм воно не потрібне. Начебто й немає у нас сьогодні тих, хто, ризикуючи своїм життям, викриває мафію, захищає інтереси народу, формує державницьку громадську думку і психологію, бореться з прихватизацією та розбазарюванням економіки. Тобто тих, хто більше за інших заслуговує бути кандидатом номер один у народні депутати, бо він постійно на передньому краї боротьби за незалежність, демократію, соціальну справедливість, бо постійно є об'єктом нападу, розправи, шантажу і не здається, і не продається.

Ми ж постійно шукаємо «національних героїв» десь. Дехто вже й державницькі орієнтири втратив і витягує на екран, на шпальти газет «тих самих», що не тільки не сприймають української державності, а й борються з нею.

Шкода. Маємо найнадійніше знаряддя боротьби за депутатство і найменше використовуємо його для інформаційного забезпечення перемоги своїх колег.

Шкода, бо журналістика і журналіст нині найменше законодавчо захищені. Досвіду самозахисту, як і у працівників Російського громадського телебачення, ми не маємо.

Тому програємо суди, потерпаємо від чиновників і мафіозних структур, нас майже безкарно шантажують, переслідують, карають, захоплюють інформаційний простір.

Покласти край цьому, захистити свободу слова насамперед слід законодавчо.

Цього не зроблять за нас інші. Треба, щоб у парламенті було більше працюючих, (а не «вождюючих») журналістів. І подбати про це, як на мене, передусім має Спілка журналістів, первинні осередки якої є в усіх регіонах. Вона знає кадри, володіє ситуацією і просто зобов'язана визначитися з тими авторитетними журналістами, які можуть витримати конкурентну боротьбу на виборах, гідно захищати інтереси засобів масової інформації, свободу слова на ниві законотворення. І не лише визначитися, а й забезпечити інформаційну підтримку своїм кандидатам.

У цю важливу справу свій внесок просто зобов'язане зробити Міністерство інформації. Адже йому, розробникові багатьох нормативних актів, краще за всіх відомо, як важливо, щоб у Верховній Раді були фахівці галузі.

На жаль, у цей час, коли всі спрямовували свої зусилля на вибори до Верховної Ради, ми по-старому зорієнтовані на шумові ефекти. Гудками-фестивалями створили враження барського достатку і благополуччя в інформаційному просторі взагалі і в журналістиці зокрема. Декларативно окреслили ними межі солідарності й проблематики, тенденції й спрямування, характер і суспільне значення засобів масової інформації в цей доленосний для України час.

Насправді нині, коли інформація стала об'єктом права власності (тобто товаром, що купляється і продається, за який платять і вбивають), а Конституція гарантувала свободу слова, коли засоби масової інформації стали основним інститутом формування громадської думки й основним знаряддям боротьби за владу, є нагальна потреба у прискоренні законодавчого регулювання відносин між державою і суб'єктами інформаційної діяльності, між засобами масової інформації і суспільством, між самими суб'єктами інформаційних відносин. Окрім того, життя давно вимагає вдосконалення чинного законодавства.

І всю цю законотворчу роботу маємо виконати ми, журналісти, а не круті підприємці чи галасливі партійці. Для цього треба вже зараз обговорити питання, визначитися з кандидатурами на мажоритарні округи, з формами і методами боротьби за своїх кандидатів. Щоб у наступному парламенті не було таких прикрощів, що з 10 працівників Комітету з питань законодавчого забезпечення свободи слова і засобів масової інформації лише три депутати — журналісти. Шануймося!

Мені як представникові місцевої преси хочеться насамперед звернутися до своїх колег. На виборах ми перемагаємо не галасом, не демагогічними, кон'юнктурними чи ура-патріотичними гаслами. Ми перемагаємо тим, що люди нас знають як чесних професіоналів, безстрашних борців за інтереси простих людей.

Відверто кажучи, у мене теж ніколи не було ані намірів, ані бажання балотуватися. Однак на засіданні Всеукраїнської ради редакторів, членом якої я був, вирішено було, що захистити засоби масової інформації у цей скрутний час можна лише шляхом згуртування журналістів, а також захисту наших інтересів у законотворчому органі. Йшлося про те, що всі члени Всеукраїнської ради редакторів, у кого немає компромату, хто не боїться своїх читачів і слухачів, мусять іти на вибори. Довелося йти, бо інше означало б, що живу нечесно, що маю компромати.

Пішов. І не шкодую, бо навіть якщо лише в Законі «Про державну підтримку засобів масової інформації і соціальний захист журналістів» залишиться хоча б одна 18 стаття, яка захист журналіста прирівнює до захисту працівника правоохоронних органів, то й цього достатньо, аби сказати — я виконав свій обов'язок перед журналістами. Хоча комітетом, справді, зроблено чимало. За три роки підготовлено 12 законопроектів і більш як 20 постанов з питань діяльності засобів масової інформації.

Про виборців мовчу, бо завжди був з ними, був відкритий і доступний для них. Тепер мені, моїм колегам, які зберегли статус безпартійності, майже безнадійно іти на повторні вибори, бо життя людей не покращало, бо голосування буде від противного. Тому надія на вас, шановні колеги. Ідіть на вибори! Прийміть естафету боротьби за свободу слова, за кращі традиції вітчизняної журналістики, за демократизацію України.

Степан ТКАЧЕНКО,
журналіст, народний депутат України, голова підкомітету з друкованих засобів масової інформації.

В газете «Голос Украины» в номере от 25.01.97 г. был опубликован сокращенный текст Информации о выпуске акций АКБ «Киев-Приват». Ниже приводится полный текст информации, зарегистрированный в ГКЦБФРУ. Претензии лиц, подписавшихся на акции АКБ «Киев-Приват» VII выпуска до настоящей публикации, принимаются в письменном виде в течение 15 дней с момента публикации по адресу: Киев, ул. Грушевского, 1-Д, АКБ «Киев-Приват».

ИНФОРМАЦИЯ о выпуске акций Акционерного коммерческого банка «Киев-Приват»

1. ХАРАКТЕРИСТИКА ЭМИТЕНТА

АКБ «Киев-Приват» является правопреемником акционерного коммерческого инновационного банка «Интеллект».

Банк зарегистрирован в Национальном банке Украины 31 октября 1996 года, регистрационный № 69.

Юридический адрес банка: 252037, Киев, ул. Просвещения, 4.

Главной целью деятельности банка является расширение предпринимательской деятельности вузов, предприятий и организаций системы Министерства просвещения, привлечение их ресурсов.

В банке работают: управление бухгалтерского учета и отчетности, экономического анализа и аудита, ресурсов, ценных бумаг, валютное, автоматизации и телекоммуникаций, по текущему обслуживанию клиентов, по работе с клиентами, индивидуального обслуживания и другие.

Количество работников АКБ «Киев-Приват» на 1.12.96 года — 94 человека.

Должностные лица эмитента:

—председатель правления — Олейник Елена Васильевна, 1962 г. р., украинка, образование высшее юридическое, окончила Харьковский юридический институт по специальности «правоведение», общий стаж работы — 18 лет, банковский стаж — 4 года;

—первый заместитель председателя правления —Криклий Артур Станиславович, 1955 г. р., украинец, окончил КТЭИ по специальности «экономика торговли», общий стаж работы — 18 лет, в банковской системе — 3 года;

—заместитель председателя правления — Полетаева Елена Сергеевна, 1952 г. р., украинка, образование высшее, экономист, общий стаж работы — 27 лет, в банковской системе — 25 лет;

—заместитель председателя правления — Прусов Сергей Николаевич, 1959 г. р., украинец, окончил КПИ по специальности «инженер-системотехник», стаж работы — 20 лет, в банковской системе — 3 года;

—и. о. главного бухгалтера — Токарь Надежда Андреевна, 1946 г. р., украинка, окончила КИНХ по специальности «бухгалтерский учет в промышленности», стаж работы — 31 год, в банковской системе — 6 лет.

Контрольные органы — Национальный банк Украины, аудиторская фирма «Финком».

2. ДЕЛОВАЯ АКТИВНОСТЬ

Банк осуществляет свою деятельность в следующих направлениях:

—кредитование;
—расчетное и кассовое обслуживание;
—привлечение средств на депозит;
—валютные операции;
—операции с ценными бумагами;
—брокерские услуги;
—неторговые операции;
—электронные расчеты в системе «клиент-банк».

Банк активно работает в направлении развития рыночных отношений в Украине.

По балансу на 1.01.96 года прибыль составила 2 433 тыс. гривен.

Решение о проведении VII эмиссии принято на внеочередном общем собрании акционеров (протокол № 4 от 23.12.96 г.).

БАЛАНС БАНКА НА 1.01.96 Г.

АКТИВ	тыс. крб.
1 Касса	1,941,626
2 Средства на резервном счете в Нацбанке	0
3 Корреспондентский счет в Нацбанке	61,033,852
4 Корреспондентские счета в других банках	0
5 Расчеты между подведомственными банками	0
6 Дебиторы банка	350,039,369
7 Кредиты, выданные банком	36,777,778
краткосрочные	1,277,778
долгосрочные	0
8 Займы, выданные другим банкам	7,000,000
9 Средства, вложенные в совместную деятельность	0
10 Основные средства	4,025,738
11 Валютные средства	0
12 Расходы	0
13 Прочие активы	1,082,696
14 Отвлеченные средства за счет прибыли	39,604,544
ВСЕГО	*501,505,602*
ПАССИВ	
1 Уставный фонд	90,000,000
2 Резервный фонд	8,743,461
3 Прочие фонды	6,477,391
4 Корреспондентские счета других банков	0
5 Расчеты между подведомственными банками	0
6 Расчетные и другие счета клиентов	139,957,195
7 Текущие счета клиентов в валюте	0
8 Депозитные счета клиентов,	0
в том числе больше одного года	0
9 Вклады граждан	0
10 Кредиты, полученные в других банках	12,000,000
11 Прочие кредиторы	203,445,234
12 Прочие пассивы	0
13 Доходы	1,277,778
14 Прибыль	39,604,544
ВСЕГО	*501,505,602*

БАЛАНС БАНКА НА 23.12.96 Г.

АКТИВ	тыс. грн.
1 Касса	90,125,79
2 Средства на резервном счете в Нацбанке	0.00
3 Корреспондентский счет в Нацбанке	301,017.67
4 Корреспондентские счета в других банках	7,650.46
5 Расчеты между подведомственными банками	0.00
6 Дебиторы банка	119,860.62
7 Кредиты, выданные банком	584,018.90
краткосрочные	584,018.90
долгосрочные	0.00
8 Займы, выданные другим банкам	4,891,546.00
9. Средства, вложенные в совместную деятельность	0.00
10 Основные средства	595,587.83
11 Валютные средства	1,081,147.27
12 Расходы	149,626,55
13 Прочие активы	8,973,379.61
14 Отвлеченные средства за счет прибыли	703,654.71
ВСЕГО	*17,497,615.41*
ПАССИВ	
1 Уставный фонд	2,500,000.00
2 Резервный фонд	225,000.00
3 Прочие фонды	778,366.17
4 Корреспондентские счета других банков	0.00
5 Расчеты между подведомственными банками	0.00
6 Расчетные и другие счета клиентов	3,421,091.24
7 Текущие счета клиентов в валюте	1.063.975.50
8 Депозитные счета клиентов,	0.00
в том числе больше одного года	0.00
9 Вклады граждан	520,895.85
10 Кредиты, полученные в других банках	5,107,000.00
11 Прочие кредиторы	1,956,608.59
12 Прочие пассивы	650,646.52
13 Доходы	307,491.31
14 Прибыль	966,540.23
ВСЕГО	*17,497,615.41*

3. ДАННЫЕ ОБ ЭМИССИИ ЦЕННЫХ БУМАГ

Эмиссия	Реализовано акцій, шт.	Объем эмиссии, грн.	Зарегистрировано в Минфине Украины
I	30300	303	15.02.93 г. № 24/1/93
II	167400	1674	01.12.93 г. № 274/1/93
III	802300	8023	04.11.94 г. № 423/1/94
IV	4000000	40000	24.02.95 г. № 86/1/95
V	85000000	850000	15.03.96 г. № 153/1/96
VI	160000000	1600000	15.10.96 г. № 11.1.96
Всего	***250000000***	***2500000***	

Уставный фонд банка состоит из 250 000 000 простых именных акций, и сумма оплаченного уставного фонда составляет 2 500 000 грн.

Подписка на акции проводилась с 1.02.97 по 1.08.97. Будет выпущено простых именных акций в количестве 500 000 000 шт. номинальной стоимостью 0,01 грн. Форма выпуска — бумажная, в виде сертификатов акций. Уставный фонд будет увеличен на 5 000 000 грн.

Срок возврата средств при отказе от выпуска акций —не позднее 30 дней с момента отказа. Выплата дивидендов по акциям производится один раз в год не позднее двух месяцев после проведения общего собрания акционеров, исходя из результатов деятельности за отчетный год, путем перечисления их на указанный акционером счет или выдачи через кассу банка.

Владельцы акций имеют право самостоятельно продавать, дарить, завещать акции после окончания срока подписки, регистрируя смену собственника акций в АКБ "Киев-Приват" в десятидневный срок.

Акционеры банка имеют первоочередное право на приобретение акций новой эмиссии.

Уведомление о выпуске и порядок размещения акций публикуются в прессе. Исчерпывающая информация акционерам предоставляется по месту подписки.

При условии успешного проведения эмиссии будет досрочно окончена подписка на акции. Возможно также превышение объявленной суммы эмиссии.

Выпуск акций VII эмиссии будет проводиться серией П -VII для юридических лиц и К-VII для физических лиц с номерами 000 000 001 — 500 000 000.

4. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ МОБИЛИЗОВАННЫХ СРЕДСТВ

Финансовые ресурсы, полученные в результате эмиссии, будут использованы для увеличения объема активных операций банка, финансовой поддержки интеллектуального потенциала Украины путем активной инновационной политики.

Факторы риска при покупке акций АКБ «Киев-Приват»: гиперинфляция, неэффективность и непоследовательность государственных мер в области финансовой и банковской политики.

По окончании эмиссии регистрируется фактически собранный уставный фонд, принятый и утвержденный общим собранием акционеров.

Председатель правления
Е. ОЛЕЙНИК.

Претензии лиц, подписавшихся на акции ранее настоящей публикации, принимаются в течение 15 дней с момента публикации в письменном виде по адресу: Киев, ул. Грушевского, 1-д, АКБ «Киев-Приват».

Акціонерне товариство закритого типу «Луч» звернулося до Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з постачанням електричної енергії на території України.

Поштова адреса:

320050, Дніпропетровськ-50, пр. Гагаріна, 147, телефон: 76-57-32, факс: 76-57-32.

Арбитражный суд Республики Крым (333000, Симферополь, ул. Карла Маркса, 18) возбудил дело № 2248-6 от 31.07.97 г. о банкротстве СП «Баргузин».

Юридический адрес: Автономная Республика Крым, Симферополь, ул. Севастопольская, 8, комната 105; р/с 5468408, банк «Аваль», код ОКПО 20741260.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

У зв'язку з опублікуванням неповної інформації претензії від осіб, що передплатили чи купили акції АТВТ ІК «АТЛАНТА», приймають протягом 15 днів з дня опублікування даного оголошення за адресою: Луцьк, вул. Ковельська, 1, тел. (03322) 27-115.

У номер

● *Донецьк*

Бавовняна нитка протягнеться з-за океану

Уряд України звернувся до міністерства сільського господарства США із проханням надати пільговий кредит для підтримки бавовняної галузі. За словами голови Національного агентства з реконструкції та розвитку Романа Шпека, умови кредиту обговорювалися на третьому засіданні Комітету з питань економічного співробітництва в рамках комісії Кучма —Гор. Позика надаватиметься під гарантію уряду терміном на 25 років. Голова агентства повідомив, що одним із перших, хто отримає гроші для відновлення виробництва, стане Донецький бавовняний комбінат.

● *Сімферополь*

Закон є, бажання його виконувати — немає

Не дуже поспішають у Криму виконувати Закон «Про місцеве самоврядування в Україні». За інформацією голови постійної комісії Верховної Ради автономії з місцевого самоуправління і державного будівництва Євгена Супрунюка, лише в шести з 24 районів Криму місцева влада законослухняна: там обрано голів рад, ухвалено рішення про створення виконкомів, делегування повноважень держадміністраціям. Зате в інших ті чи ті положення закону не виконують. Не у всіх міськрадах дотримуються вимог закону про надання їхнім керівникам статусу міського голови. Але Є. Супрунюк переконаний, що республіканська влада доб'ється повного виконання українського законодавства про місцеве самоврядування і розподіл владних повноважень у всіх районах і містах Криму ще до кінця нинішнього року.

● *Дніпропетровськ*

Операція без скальпеля

У конструкторському бюро «Південне» розроблено плазмовий хірургічний комплекс з використанням ракетно-космічних технологій. Застосування фізичної дії на тканини людського тіла високотемпературної аргонової плазми, забезпечує абсолютну стерильність і безкровний розтин тканин. Він може бути застосований у загальній та торакальній хірургії, онкології та урології, районах стихійного лиха, катастроф чи аварій, повідомили в прес-службі Мінназуки.

Доморощені перепони на шляху сходження

Думки з приводу

ОСІНЬ можна вважати піком виставкової діяльности для Одеси й Миколаєва. У першому з названих міст відбулася ціла серія виставок: у Палаці спорту — «Південноукраїнський міжнародний ярмарок», у концертно-виставковому комплексі морвокзалу — «Все для жінок», у Центрі технічної інформації — «Осінь-97». А у Миколаєві до 60-річчя заснування області як адміністративно-територіальної одиниці України проведено виставку «Миколаївщина-97».

Спільною для цих виставок стала експозиція — переважно продукція вітчизняних виробників. Власне, їх проведення й замислювалося з тим, щоб «розкрити очі» бізнесменам на наші товари. Що, певною мірою, вдалося: укладено сотні угод на поставки саме вітчизняних товарів ширужитку. Скажімо, львівська фірма «Мальви», дніпропетровська «Етна» представили чудове взуття, одеська «Віра», євпаторійська «Таврія» та ізмаїльська «Астра» — одяг на різні сезони й уподобання. Одеська хутрова фабрика — свою першокласну продукцію. Знайшли багатьох прихильників шкіргалантерейні вироби з Києва та трикотаж з Бердянська. Популярною й за межами регіону є продукція одеських заводів «Куяльник» і шампанських вин, СП «Пармалат». А в Миколаєві подивували багатьох своїми колекціями одягу, сучасними меблями різного призначення фірми «Евіс» та «Анабелла». Високою якістю відзначається також продукція тутешніх підприємств «Янтар», «Червоні вітрила», «Вікторія», «Селті».

Сподіватимемося, що такі заходи вплинуть на формування маркетингової стратегії, на розширення попиту саме на продукцію вітчизняних виробників.

Адже досі в багатьох магазинах, на ринках — засилля імпортної продукції. Начебто вже й усвідомлено багатьма, що вона здебільшого не ліпша, а навіть гірша за вітчизняну, особливо харчові продукти, — та все ж поворот до нашого, українського, відбувається надто повільно. Донедавна однією з основних причин називали несучасну упаковку, неоковирну тару. Тепер зовні не завжди вже й відрізниш. То чому вітчизняне всетаки продовжує витіснятися закордонним?!. Що ж до вміння пропонувати, рекламувати свою продукцію, то запам'яталася розмова з одним із вітчизняних підприємців, який налагодив сучасне й потрібне виробництво, а ось зі збутом продукції має труднощі.

Хоч як дивно, до реклами в ЗМІ фірма вдаватися не хоче. Чому? Е-е, каже він, якось місцева газета похвалила нашу продукцію, так одразу стільки перевіряльників набігло. Нічого протизаконного в діяльності фірми не знайшли, але роботу паралізували. Отож тепер, мовляв, від реклами подалі, віддаємо перевагу прямим контактам з потенційними споживачами...

Багато хто з бізнесменів, започаткувавши справу саме з торгівлі імпортом, хоч нині й відчуває проблеми зі збутом, усе-таки вперто продовжує йти второваною стежиною і ніяк не повернеться обличчям до продукції вітчизняного виробництва. Бо... боїться «прогоріти». Тим часом, ті, хто такий поворот зробив, тепер не жалкують. Ось лише один приклад: у миколаївському продмагазині «Корона» близько 90 відсотків виробів — вітчизняні, і він успішно конкурує з тими, хто поруч торгує подібними до них товарами, завезеними з-за кордону. У такий спосіб, зрозуміло, «Корона» інвестує розвиток нашого, вітчизняного, виробництва.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса—Миколаїв.

Годі виживати за чужий рахунок!

Розборки

Неординарне рішення ухвалили керівники харківських підприємств на загальних зборах обласної асоціації промисловців і підприємців. Обмірковуючи, як вижити галузі в осінньо-зимовий період за умов браку електроенергії, директори відомих у регіоні виробничих об'єднань «Турбоатом», «Моноліт», «Комунар», «Завод імені Малишева» та інших великих підприємств суворо зажадали від колег негайної плати за використану електроенергію і недопущення заборгованості в майбутньому. Певен, що авторитет авторів нової ініціативи змусить «халявщиків» розлучитися з ідеєю виживання за чужий рахунок. Крім того, промисловці, які не мали боргів перед енергетиками, але не раз потрапляли під загальні відключення електроенергії, мають намір відстояти свої права і відшкодувати заподіяні матеріальні збитки. Що ж, можливо, хоч жорсткі умови навчать нас деяким азам цивілізованого господарювання.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Новинка

Диво-верстат

ВАТ «Верстатотехмаш» розпочало серійний випуск верстатів для різання сортового прокату чорних, кольорових металів та неіржавіючих сталей всіх видів і профілів, що не мають аналогів на терені СНД. Проста в експлуатації, ремонті й обслуговуванні новинка дає можливість підвищити продуктивність праці в півтора разу, знизити витрати електроенергії втричі, а матеріалів — у вісім разів. За двозмінної роботи верстат окуповується протягом чотирьох місяців і дає змогу заощадити щорічно не менш як 60 тонн металу. Верстати цієї моделі можна застосовувати на машинобудівних, автомобільних, транспортних та металургійних заводах, а також в ремонтних майстернях невеликих підприємств.

Віктор ТАРАСЕНКО.

Суми.

«Слов'янка» з характером

Контакти

Договір про економічну співпрацю, розвиток і кооперацію укладено між Черкасами та Ярославською областю.

Ярославська делегація відвідала ряд черкаських промислових підприємств, зокрема НВО «Ротор».

Результатом переговорів стало створення спільного україно-російського підприємства «Укравтодизель», яке випускатиме двигуни та запчастини для автомобільного транспорту. У перспективі, повідомили ярославські та черкаські партнери, плановано випуск автобуса-«гармошки» для міських пасажирських перевезень. Його дослідний зразок, виготовлений у Ярославлі, конструктори назвали «Слов'янкою». Щоправда, побачити його черкащанам не пощастило: російські митники виявили підвищену пильність, і через кордон у Брянську новинку автобусобудування не пропустили. Однак ярославці запевнили, що «Слов'янка» все-таки подолає будь-які бар'єри, бо вона «з характером»...

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Вітчизняний стиль

Випустять «маралів» збирати корми

Сім років тривали переговори представників німецької фірми «Land Technik» з Тернопільським комбайновим заводом про спільне виробництво кормозбирального комбайна середньої потужності. Під час перебування на цьому заводі Леоніда Кравчука ще у ранзі Президента було обіцяно, що за рік комбайн вийде за заводські ворота. Але... Півтора року знадобилось генеральному директору ВАТ «Адвіс» Івану Дунцю, щоб зламати бюрократичну стіну. І вже через сім місяців випустили три перших комбайни «Марал-125». До кінця року заводські стіни покине 50 машин. Поки що у конструкції «Марала» невелика частка вузлів та агрегатів «Адвіса». Але у перспективі 80 відсотків комбайна можна збирати за участі українських підприємств, зокрема Харкова, Херсона, Кіровограда, Дніпропетровська, Хмельниччини. Це дасть можливість створити тисячі нових робочих місць, оскільки потреби у кормозбиральних комбайнах великі. А ще німецькі партнери прокладуть шлях випущеним в Україні «маралам» і на світовий ринок.

Крім того, до нових комбайнів додадуться ще й сівалки, проект яких вже розроблено. Одне слово, разом з «Адвісом» можуть знайти собі роботу кілька десятків промислових підприємств. І виграє, звісно, той, хто прийде першим, бо вже з 1999 року плановано випускати в Україні 500 комбайнів щорічно за потреби 100 тисяч. А найперший ключ від «Марала-125», зібраного на Поділлі, отримало сільгосппідприємство «Маяк» Полонського району, де вже 15 років працює аналогічна німецька машина.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницький.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 247908.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311205.